Sygn. akt: I C 1610/16 upr.

WYROK ZAOCZNY
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 lutego 2017 roku

Sąd Rejonowy w Szczytnie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Małgorzata Banaszewska
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Monika Nalewajk

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 17 lutego 2017 roku w S.,

sprawy z powództwa(...)Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w K.

przeciwko P. O.

o zapłatę

oddala powództwo

Sygn. akt I C 1610/16 upr.

UZASADNIENIE

Powód (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w K. pozwie przeciwko P. O. domagał się zasądzenia kwoty 105,64 złote wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwoty 817,69 złotych naliczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Nadto, domagał się zasądzenia kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

W uzasadnieniu żądania powód podniósł, że wierzytelność dochodzoną pozwem nabył na skutek umowy cesji zawartej w dniu 6 września 2016 roku z (...) S.A. w W., na podstawie której stał się następcą pierwotnego wierzyciela uzyskując wierzytelność, której podstawą była umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych dla konta klienta o numerze (...). Powód twierdził, że kwota objęta żądaniem pozwu stanowi kwotę skapitalizowanych odsetek będącą sumą odsetek ustawowych za opóźnienie naliczonych od dnia następnego po dniu wymagalności poszczególnych dokumentów księgowych do dnia poprzedzającego dzień wygenerowania pozwu tj. 26 października 2016 roku. Nadto, powód obok tej kwoty domagał się zasądzenia odsetek ustawowych za opóźnienie od kwoty należności wynikającej z dokumentów księgowych - w sumie 817,69 złotych, od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty.

Pozwany P. O. zawiadomiony o terminie rozprawy nie stawił się na termin rozprawy, nie usprawiedliwił swoje nieobecności, nie złożył odpowiedzi na pozew i nie zajął żadnego stanowiska w sprawie.

Sąd ustalił, co następuje:

Powód(...)Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w (...) S.A. w W. w dniu 6 września 2016 roku zawarli umowę przelewu wierzytelności, której przedmiotem były wierzytelności pieniężne przysługujące

(...) S.A. w W. wynikające z niezapłaconych należności głównych: opłat abonamentowych z tytułu świadczonych usług (sprawy telewizyjne), faktur i not obciążeniowych oraz odsetek od tych należności (sprawy telekomunikacyjne). Nadto, strony ustaliły, że integralną częścią zawartej umowy są: Załącznik nr 1 (papierowy) Wykaz Wierzytelności Telewizyjnych oraz Załącznik nr 2 (papierowy) Wykaz Wierzytelności Telekomunikacyjnych.

(dowód: umowa przelewu wierzytelności k. 9-10)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd w sprawie niniejszej wydał wyrok zaoczny, albowiem pozwany P. O. zawiadomiony o terminie rozprawy nie stawił się na termin rozprawy i nie wypowiedział się co do żądań pozwu. W myśl przepisu art. 339 § 2 k.p.c. wydając wyrok zaoczny sąd przyjmuje za prawdziwe twierdzenia powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa. Wydanie wyroku zaocznego nie zwalania więc sądu od badania roszczenia pod kątem jego zgodności z prawem. Sąd Najwyższy w stanowisku wyrażonym w wyroku z dnia 31 marca 1999 roku (I CKU 176/97, LEX nr 37430), podkreślił, że domniemanie prawdziwości twierdzeń powoda przewidziane w art. 339 § 2 k.p.c. dotyczy wyłącznie strony faktycznej wyroku i nie obowiązuje w zakresie prawa materialnego. Obowiązkiem sądu rozpoznającego sprawę w warunkach zaoczności jest zawsze rozważenie, czy w świetle przepisów prawa materialnego twierdzenia strony powodowej uzasadniają uwzględnienie żądania.

Stan faktyczny w sprawie został ustalony w oparciu o dokumenty przedłożone przez stronę powodową. Przytoczone przez powoda okoliczności stanowiące uzasadnienie pozwu budzą – w ocenie Sądu - uzasadnione wątpliwości w świetle przedstawionych przez niego dowodów.

W myśl przepisu art. 509 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią, chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Wraz z wierzytelnością na nabywcę przechodzą wszelkie związane z nią prawa, a w szczególności roszczenie o zaległe odsetki. Na skutek zawarcia umowy cesji wierzytelności stosunek zobowiązaniowy nie ulega zmianie, natomiast zmienia się osoba uczestnicząca w nim po stronie wierzyciela. Tym samym legitymacja procesowa czynna przysługująca do tej pory cedentowi przechodzi na cesjonariusza, który zyskuje szczególne uprawnienie do występowania w charakterze strony w konkretnym procesie w stosunku do konkretnego podmiotu. Warunkiem uzyskania tego uprawnienia jest wykazanie przez cesjonariusza skuteczności cesji konkretnej wierzytelności, a zwłaszcza wykazania istnienia i wysokości danej wierzytelności.

W warunkach niniejszej sprawy jako niewątpliwy uznać należy fakt zawarcia przez powoda i (...) S.A. w W. umowy przelewu wierzytelności. Jednakże w oparciu o ten dokument nie sposób przyjąć, że doszło do skutecznego przelewu na rzecz powoda wierzytelności jaką (...) S.A. w W. miał w stosunku do pozwanego, a która wynikałaby z jakiekolwiek umowy bądź jakiegokolwiek dokumentu księgowego.

Powód nie przedłożył żadnych dowodów z których wynikałaby, należność dochodzona pozwem, jej wysokość, termin płatności.

Powód załączył do pozwu kserokopię wezwania do zapłaty oraz opisany jako załącznik nr 1 – wykaz niezapłaconych faktur z tytułu świadczenia usług telekomunikacyjnych przez (...) S.A., przy czym załącznik nr 1 nie został przez nikogo podpisany. Nie sposób więc ustalić na jakiej podstawie, kiedy i przez kogo został on sporządzony. Kserokopia wezwania do zapłaty nie jest poświadczona za zgodność z oryginałem w sposób prawem przewidziany (art. 129 § 2 k.p.c.), nie stanowi ona dokumentu, a sądowi nie wolno przeprowadzać w tej sytuacji dowodu z dokumentu. Mając powyższe na uwadze, Sąd pominął wniosek powoda o dopuszczenie dowodu z wyżej wskazanej kserokopii.

Zgodnie z ogólną normą wyrażoną w art. 3 k.p.c. to na stronach procesu ciąży obowiązek dokonywania czynności procesowych zgodnie z dobrymi obyczajami, to strony zobowiązane są dawać wyjaśnienia co do okoliczności sprawy

zgodnie z prawdą bez zatajania czegokolwiek oraz przedstawiać dowody. W obecnym kształcie procesu cywilnego ustawowo podkreślono jego kontradyktoryjny charakter, czego potwierdzeniem są regulacje zawarte w art. 232 k.p.c. oraz art. 6 k.c.. Ciężar dowodu spoczywa na stronach postępowania, to one są dysponentami toczącego się procesu i mają obowiązek przejawiać aktywność w celu wykazania wszystkich istotnych okoliczności i faktów, z których wywodzą skutki prawne. W rozpatrywanej sprawie to na powodzie ciążył obowiązek wykazania legitymacji procesowej czynnej, zasadności powództwa i wysokości dochodzonego roszczenia. To powód obowiązany być udowodnić fakty pozytywne, które stanowią podstawę jego powództwa tj. okoliczności prawo tworzące, a pozwana, jeżeli faktów tych nie przyznaje, miała obowiązek udowodnienia okoliczności niweczących prawo powoda (wyrok SN z dnia 11 grudnia 2007 roku, II CSK 332/07). Tak więc to na powodzie spoczywał obowiązek dowodowy w zakresie potwierdzającym powództwo, istnienie roszczenia materialnoprawnego stanowiącego podstawę zgłoszonego w pozwie żądania. To powód formułując żądanie pozwu obowiązany był przedłożyć wszelkie dokumenty na potwierdzenie okoliczności, z których wywodzi dla siebie skutki prawne. Tymczasem powód wniósł o zobowiązanie w trybie art. 248 k.p.c. (...) S.A. w W. do udzielenia informacji czy wierzytelność przysługująca przeciwko pozwanemu ujęta w wyciągu z wierzytelności złożonym przez powoda została nabyta przez powoda, wskazania podstawy nabycia wierzytelności oraz zobowiązanie wierzyciela pierwotnego do przedłożenia wyciągu z listy wierzytelności stanowiących przedmiot umowy cesji z dnia 6 września 2016 roku w odniesieniu do wierzytelności przysługującej od pozwanego oraz do udzielenia informacji na temat stanu zadłużenia pozwanego na dzień zawarcia umowy cesji między wierzycielem pierwotnym a powodem.

W ocenie Sądu wniosek taki nie zasługiwał na uwzględnienie. Strona powodowa, której przedmiotem działalności jest obrót wierzytelnościami, występując do sądu z pozwem przeciwko pozwanemu powinna była zgromadzić dokumenty niezbędne do wykazania zasadności swojego roszczenia i dołączyć je do pozwu, a nie zwracać się o nie do cedenta (lub zobowiązywać do tego Sąd). Powód jako strona umowy cesji wierzytelności dysponuje dokumentem umowy przelewu wierzytelności, która zgodnie z twierdzeniem pozwu była podstawą nabycia przez powoda wierzytelności względem pozwanego i która została załączona do pozwu. Powinien również dysponować wykazem wierzytelności będących przedmiotem cesji, zwłaszcza, że z treści umowy cesji wierzytelności wynika, że wykaz wierzytelności będących przedmiotem przelewu stanowić miał integralna część umowy. Powód wykazu tego nie przedłożył i brak jest również podstaw do zobowiązywania podmiotu trzeciego jakim jest (...) S.A. w W. do składania wyciągu z listy wierzytelności, czy też udzielania informacji, w które w uzasadnieniu pozwu wnosił powód.

Powód nie przedłożył żadnego dokumentu, z którego wynikałoby że wierzytelność objęta pozwem przeszła na rzecz powoda. Tymczasem skuteczne wywodzenie uprawnień z faktu nabycia wierzytelności na podstawie umowy cesji wymaga udowodnienia bez wątpliwości, że doszło do przelewu konkretnej wierzytelności. Wierzytelność, co do której nabywca rości sobie pretensje wobec dłużnika, musi być w sposób dostateczny oznaczona i udowodnione musi być przejście tejże wierzytelności na stronę powodową. Strona powodowa nie przedkładając umowy zawartej przez pozwanego z (...) S.A. w W. uniemożliwiła nie tylko zweryfikowanie okoliczności, czy niniejsza umowa w ogóle została zawarta, lecz również okoliczności, czy jeśli istniała, jej postanowienia nie wykluczały cesji wierzytelności.

W ocenie Sądu rozpoznającego niniejszą sprawę twierdzenia strony powodowej nie uzasadniają żądania pozwu. Powód reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika nie wykazał, aby przysługiwała mu względem pozwanego wierzytelność dochodzona pozwem. Wobec braku dowodów na istnienie wierzytelności dochodzonej pozwem, a zwłaszcza dowodów wskazujących na dokonanie jej skutecznego przelewu, Sąd na podstawie art. 6 k.c. powództwo oddalił.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

S., (...)